

SVETE MISE U TJEDNU 9.8.2015. – 16.8.2015.

<i>Datum</i>	<i>Dan</i>	<i>Kalendar</i>	<i>Misna nakana</i>
09.08.	NED	19. NEDJELJA KROZ GODINU	08.00 – Sv. Misa (Sv. Ana) 09.30 – Sv. Misa (Šemovci) 11.00 – Župna Sv. Misa/ župna crkva + Katica Podgorelec, rodit. i duše u čistilištu *nema večernje Sv. Mise
10.08.	PON	<i>SV. LOVRO</i>	07.00 + Marijan Beljak (20g.)
11.08.	UTO	<i>Sv. Klara</i>	18.30 – Molitva Sv. Krunice 19.00 + Stjepan tkalčec (Kolodvorska 46B)
12.08.	SRI	<i>Sv. Ivana Franciska de Chantal</i>	18.30 – Molitva Sv. Krunice 19.00 + Klara, Martin i Marica Brodarić 19.30 – Marijina Legija
13.08.	ČET	<i>Sv. Poncijan i Hipolit</i>	18.30 – Molitva Sv. Krunice 19.00 – KUMULATIVNA: Bolto i Marica Tišljar; Marica i Mato Šignjar; Ivan Vranić i rodit.; na nakanu; Valentina Šikulec, Magdalena i Marija Levačić; Stjepan Tkalčec (Novigradska 51); Ivan Marčinko (1. god)
14.08.	PET	<i>Sv. Maksimilijan Kolbe</i>	07.00 + pro populo 18.00 – Hodočašće na Molve (kreće se ispred župne crkve) 20.00 – SVETA MISA BDIJENJA / Molve (kod Kapelice Majke Božje)
15.08.	SUB	UZNESENJE BLAŽENE DJEVICE MARIJE „Velika Gospa“	08.00 – Župna Sv. Misa/ župna crkva 11.00 – Sv. Misa na Molve / proštenje 18.00 – Sv. Misa (Šemovci): + Josip, Treza, Ivan, Franjo, Sofija Vlahović i obit., 19.00 – Sv. Misa (Sv. Ana)
16.08.	NED	20. NEDJELJA KROZ GODINU	08.00 – Sv. Misa (Sv. Ana) 09.30 – Sv. Misa (Šemovci): + Katarina, Mato, Marta, Martin, Marija i obit. Kopas 11.00 – Župna Sv. Misa/ župna crkva + Josip i Amalija Legradi *nema večernje Sv. Mise

IBAN: HR612402006-1100089025 (Erste Banka); Izdaje: Župa Sv. Martina, Lj. Gaja 11, 48326 Virje; Telefon: 048/897-235, e-mail: zupni-ured-virje@kc.t-com.hr; Radno vrijeme župnoga ureda: utorak - petak (9,00-11,00 sati) i radnim danom nakon Sv. Mise; Uređuje: Lana Cikoš; Odgovara: vlč. Ivica Bačani, žpk.; Tisak u vlastitoj nakladi; Naklada: 300 komada

ŽUPNI LISTIĆ

ŽUPA SV. MARTINA BISKUPA

Godina V – broj 37, kolovoz 2015.

OD PUSTINJE DO BOŽJE GORE

1 Kr 19,4-8

Prvo čitanje donosi epizodu iz života proroka Ilije. Kralj Ahab ispričao je svojoj ženi Izebeli kako je Ilija poubijao Baalove proroke koje je ona štitila. Kraljica Izabela koja potječe iz naroda u kojemu se štujе bog Baal, sada mu radi o glavi. Uplašen za goli život Ilija bježi. Do Beer Šebe u Judeji s njime je išao njegov mladi sluga, a onda je sam nastavio hod kroz pustinju. Tu se događa trenutak koja bi se psihologijskim rječnikom mogao nazvati nečim nalik depresiji koja slijedi nakon nekog trenutačno uspješnog posla. *A sam ode dan hoda u pustinju; sjede ondje pod smreku, zaželje umrijeti i reče: Već mi je svega dosta, Jahve!*

Njegove riječi “Već mi je svega dosta” i razočaranje u vlastito samopouzdanje kada kaže “nisam bolji od otaca svojih”, izraz su duboke potištenosti koja vodi do autodestruktivne pasivnosti (D. Runje). No, u tom trenutku nastupa Božji anđeo koji mu kaže: *Ustani i jedi!* Ustati znači nastaviti započeti put. Ilija je jeo i pio, ali je opet legao te ga anđeo poziva i drugi put da ustane i krene na put koji ga je nakon četrdeset dana i četrdeset noći doveo do brda Horeba.

Pripovijest o proroku Iliji sadrži brojne *egzistencijalne simbole*: pustinja, san, stabljika, anđeo, kruh i voda, pješačenje, brdo, Božji nalog, šutnja. Svatko od nas ima svoju pustinju, svoju smreku, svoga anđela i svoj Horeb. Ilijino iskustvo pješačenja kroz pustinju do Božje gore biblijska je slika za *unutarnji duhovni put*.

Rođenjem započinje čovjekova potraga za smislom vlastitog postojanja. Jedno od najčešćih pitanja i dilema koje čovjek sebi postavlja glasi: “Koja je moja uloga u životu i kamo mi je poći?” Hodočasteći korak po korak na duhovnom putu, čovjeku se otvaraju jedna po jedna vrata spoznaje i smisla. Jer duhovnost je «svijet vrata» gdje nas iza jednih čekaju ponovno druga. Ona simboliziraju otvaranje našega duha Bogu, otvaranje prema višim znanjima i sveukupnoj smislenosti. Često ne pogodimo i ne kucamo na prava vrata, već udaramo glavom o zid. No i to je dio našega duhovnoga traženja, možda njegov najvažniji dio iz kojeg najviše učimo, koji za nas ima najvrjednije poruke i značenje. Svi bismo željeli preskočiti zid, preskočiti te naše suhoće, zaboravljajući da su one važne postaja na putu do Cilja. A kao takve nužne su ne da nas slome, već, naprotiv, stvore na novi način za šira obzorja i jasnije vidike. Pustinja je mjesto osame i neizvjesnosti. Ona fizički i psihički slabi čovjeka. Izaziva strah za opstojnost gologa života. Puna je opasnosti i oskudice. Ali pustinja ima i drugo značenje. U toj prostranosti i jednoličnosti ništa nam ne odvlači pažnju. Tu smo ispražnjeni od brojnih stvari koje nas opterećuju u svakidašnjici. Pustinja može potaknuti na dublje razmišljanje o duhovnoj dimenziji života i postati mjesto susreta s Bogom.

U pustinji susrećemo vlastitu prazninu, egoizam, potrebu za potvrđivanjem, strahove, kukavičluk. Spoznajemo da smo slični Iliji koji bježi od Boga. Od njegova naloga. Od vlastitih neuspjeha. Iz straha od ljudi. Nismo spremni poći putem čišćenja. No, Bog nas želi vidjeti zrele u vjernosti. Ne čini čudesa da bi nas očuvao od napora i žrtvovanja. Euharistija stoga ne smije biti tek utjeha i bijeg od stvarnosti, nego poticaj i snaga za djelovanje u ovom svijetu.

KADA TVOJ IDENTITET POSTANE POPUT VJEŠALICE...

Dio 1.

Tko si? Može biti da si u kući jedno, u školi drugo, u župi drugo, na praznicima još nešto drugo itd. Ako je tako, onda tvoj identitet postaje neka vrsta vješalice na koju vješaš odijela da ih ponekad odjeneš, već prema prigodama. "Jedan", sto tisuća" i stoga "nitko".

"Tko sam ja?" Vjerojatno nastojiš ušutkati to pitanje, ali ga ne uspijevaš ugušiti. Javlja ti se u duši barem u najtežim i najodlučnijim trenucima. Ne možeš ći naprijed uvijek na slijepo, živeti od danas do sutra, ostajući na površini stvarnosti i događaja.

Pogled odmah ide na vrijeme u kojemu živiš. Žalosno ili uzvišeno, već prema stajalištu kakvo zauzmeš.

U prošlost: obitelj u kojoj si rođen, društvo, doživljena iskustva, osobe koje si susreo i one koje su, djelomično, doprinijele oblikovanju tvoje današnje duhovne fizionomije. Beznačajne. Dosadne. Svete.

U sadašnjost: lutanja i sigurnosti, nadarenosti i ograničenja, činjenice, stanja koja ti se svakodnevno nameću i gotovo te prisiljavaju na izbor.

U budućnost: želje, snovi, iščekivanja, naumi koje razrađuješ, a koji ti se među rukama mrve ili te razočaravaju, ljute.

Na kraju svih tih bjesova – i drugih još – lako ti iskrсне pitanje: "Ali, na kraju krajeva, tko sam ja?"

Tražeci, sigurno si našao neke djeliće svoga identiteta. Komadiće jednoga ja. To što nedostaje je zajednički okvir, spoj različitih komadića. Moraš još tražiti, ali, ovoga puta, s onu stranu sebe, u Drugome koji te oduvijek pozna i ljubi. "Gospodine, proničeš me svega i poznaješ" (Ps 138). Tvoj život je želja za Gospodinom Isusom koju je u tebi probudio Duh Sveti. Definicija tvoga postojanja je izvan tebe: Krist ti ga je darovao. Pozvan si primiti ga, prije nego dohvatiti ga.

Za kršćansku vjeru identitet nije prije svega problem samospoznaje ili vlastite inicijative, nego odgovora Gospodinu Isusu. On u ruci drži ključeve povijesti (usp. Otk 5,1–5), dakle i "tvoje" povijesti. U Njegovu naumu nalazi se tvoj najistinitiji identitet. U Njegovu otajstvenom i iznenađujućem naumu, ne u tvome, ugašenom i razočaravajućem. "Za sebe si nas stvorio, Gospodine, i nemirno je srce naše dok se ne smiri u tebi" (sv. Augustin). Ti si odgovor: ne ishod koji dohvaćaš. Sam od sebe ne znaš ni pravo pitanje postaviti. Ustvari, "samo u misteriju utjelovljene Riječi rasvjetljuje se misterij čovjeka... Krist otkriva potpuno čovjeka njemu samome" (II. vatikanski koncil, *Gaudium et spes*, 22).

... nastavak u sljedećem broju župnog listića...

Sveti Dominik – istinski propovjednik evanđelja

Papa Benedikt XVI. tom je svecu posvetio katehezu na općoj audijenciji 3. veljače 2010., te prije svega istaknuo njegovu poniznost. Imao je velike časti i važne dužnosti, ali sve je živio kao služenje, nikada ne popuštajući kušnji da svećeništvo živi kao sjajnu crkvenu karijeru. Nisu li karijera i vlast kušnja na koju nisu otporni ni oni koji imaju ulogu oživljavanja i vođenja u Crkvi? – upitao se Papa. (...) Znamo koliko neke stvari u građanskom društvu, a nerijetko i u Crkvi, trpe zbog toga što mnogi među onima kojima je dana odgovornost rade samo za sebe, a ne za zajednicu – primijetio je Sveti Otac. Sveti Dominik, rođen oko 1170. godine u plemićkoj obitelji u sadašnjoj Španjolskoj, volio je učiti, posebno teologiju, ali pred bijedom prouzrokovanom tadašnjim ratovima, i pogođen ravnodušnošću brojnih ljudi, prodao je sve dragocjeno što je posjedovao, odnosno svoje knjige, kako bi nahranio gladne. Njegova je najveća želja bila naviještati ljubav i istinu, Božju Riječ koja je postala tijelo. Dominikanski je red stoga pozvan evangelizirati one koji ne poznaju Krista, kao i ponovno evangelizirati one koji su napustili istinsku vjeru. Ovaj nas veliki svetac podsjeća da u srcu Crkve treba uvijek gorjeti misionarski žar koji neprestano potiče na donošenje prvoga navještaja evanđelja i, gdje je to potrebno, na novu evangelizaciju. Krist je, naime, dragocjeno blago koje muškarci i žene svih vremena i svih mjesta imaju pravo upoznati i voljeti! – istaknuo je Sveti Otac. Svečevo je geslo bilo „Propovijedati i hodati“, ali je želio da za naviještanje Božje Riječi njegova subraća budu temeljito teološki pripremljena te ih je slao na sveučilišta. Stoga je Sveti Otac potaknuo sve, i pastire i laike, da njeguju tu 'kulturnu dimenziju' vjere, kako bi ljepota kršćanske istine bila bolje shvaćena, a vjera uistinu njegovana, ojačana, pa i šticeana. Sveti je Dominik preminuo 6. kolovoza 1221. godine, u dominikanskom samostanu u Bologni, u ćeliji koja nije bila njegova, jer on, kao utemeljitelj, nije je imao. Redovnicima je ostavio ovu duhovnu oporuku: „Imajte ljubavi, čuvajte poniznost, skupljajte blaga svetoga siromaštva“. Svetim ga je 13. srpnja 1234. godine proglasio papa Grgur IX. Podsjetimo da dominikanski red danas ima više od 600 kuća s oko 6.000 članova. (bitno.net)

OGLASI

Utorak: proba Župnog zbora; Srijeda: Marijina Legija; **Subota:** čišćenje crkve;
Nedjelja: „Martinci“

Zahvaljujemo obiteljima koje su dale obiteljski dar, a potičemo i ostale. Hvala na doprinosu za tisak Župnog listića.

Piskor, Gorička 74A